

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
KVĚTEN 2020 *** ROČNÍK XXI. *** ČÍSLO 5

Citát inspirující:

Vše ukládám do paměti a ve chvílích psaní něco vyplave na
povrch. Alena Mornštajnová

Draga ZLATNÍKOVÁ

NOC V PRAZE

(Marii P.)

Mám ráda chvíle u tebe, Marie
v bytě, kde se s klavírem domlouvaly
Mozartovy prsty i duše
v pokoji, kam zalétal
motýl potlesku
a hladil ho v uších

(úryvek)

JSME KULTURNÍ NÁROD?

Na tuto otázku mě navedl Jan Cimický, když v proslovu ke křtu knížky Evy Kantůrkové a Petra Žantovského „Navzdory času“ mimo jiné řekl, cituji: **„Říká se, jaký jsme mimořádný a kulturní národ. Ale básnické sbírky se vydávají v tak malém nákladu, a ještě nákladem autora, že se nemohou dostat k těm, co by si je rádi přečetli.“**

Takže jak je to s tím kulturním národem? Odpověď jistě není lehká a jednoznačná. Ale když jsme u té poezie, řekněme si, že dneska už vlastně není zase tak velký problém sbírku vydat. Pochopitelně se nabízí otázka, zda vše co vychází, má odpovídající kvalitu a není škoda papíru něco takového v některých případech tisknout.

Otázkou může být náklad, ten se raději v knížkách nebo sbírkách neuvádí, neboť často je to číslo kolem stovky či dvou stovek výtisků, což se dá v dnešní době považovat za úspěch. Problém je sbírku prodat, protože i sbírka poezie je především zboží.

Na druhou stranu jsem si na internetu našel stránky, kde lze stáhnout poezii dnešních „uznávaných“ autorů jako e-knihy zcela zdarma. Přitom jsou to knihy nedávno vydané. To je o ně tam malý zájem? Nebo ta poezie je „uznávána“ pouze u určité skupiny přátel, kteří píší recenze do literárních časopisů?

Nechci polemizovat a otevírat další a další otázky. Nedávno jsem otevřel jeden z těch výborů, který přináší to nejlepší z české poezie toho kterého roku. Pochopitelně že výběr je vždy subjektivní záležitost. Zastavil jsem se u jedné básně, měla pouze tři verše a jeden z nich byl, cituji: „Kamionem rozmrdej zátarasy.“ Možná tomu všemu nerozumím, ale já bych takovou báseň do výběru toho nejlepšího, pokud bych ji měl sestavovat, nezařadil.

Jsme tedy kulturní národ? Myslím si, že přes všechna negativa stále ještě jsme. Pochopitelně je pryč doba, kdy za básníkem stál národ, kdy básník vyjadřovat vůli, pocity či přání národa. Dnes spíše básník vyjadřuje své pocity. I dnes určitě vznikají zajímavé sbírky poezie. Jen si myslím, že o nich my čtenáři moc nevíme. Nemají se k

nám, jak dostat. Vzpomeňte si, když jdete do knihkupectví, jestli tam najdete regál s nápisem POEZIE? Myslím si, že je to pomalu vzácnost. Najdete tam maximálně klasiku, Máchův Máj, Erbenovu Kytici, ale současnou poezii? Kdo by to kupoval? Kdo by to četl?

Václav

VÍTE, ŽE ...

- V jindřichohradeckém nakladatelství Epika vyšla na počátku dubna kniha Václava France „Klíče, mobil, brejle.“ Doslov ke knize napsala Marcella Marboe.

- V 19.ročníku literární soutěže humoru se dařilo autorům z Jičínska. Pavel Velešovský získal v kategorii próza 2.cenu za povídku „Potíže s kaprem“ a Josef Jindra v téže kategorii získal čestné uznání za povídku „Hodinky.“ Vyhlášení se vzhledem ke koronavirové karanténě nekonalo. Sborník, kde jsou oceněné povídky uveřejněny, stejně jako výsledky soutěže, najdete na stránkách <http://slepice.rehec.cz/>.

- V dubnu vyšla kniha třinácti příběhů třinácti autorek a autorů různých generací inspirovaných mottem „Jablko nepadá daleko od stromu.“ Stejnojmenná kniha vyšla v knihovničke.cz. Původně plánované oficiální představení v rámci Řehečské slepice se neuskutečnilo a posunuto na konec srpna v rámci Výročního jarmarku Knihovny Václava Čtvrťka v Jičíně.

- Václav Franc získal 1.cenu v kategorii poezie autoři nad 30 let na soutěži „Můj svět“ ve Frýdku – Místku.

- Ve „Zpravodaji Šrámkovy Sobotky“ číslo 2/2020, vyšlo duben 2020, najdete příspěvky Josefa Jindry, a to povídku „Náš přítel Alf,“ báseň k životnímu jubileu Pavlína Havlové „šéfredaktořce k jubileu“ a v rubrice „Do sobotecké knihovničky“ píše Karol Bílek o knize Josefa Jindry „Povídky a nepovídky.“

Václav

ČAJ č. 164 – JABLKO NEPADÁ DALEKO ...

Hostem květnového ČAJe je kniha. Třináct příběhů třinácti autorek a autorů různých generací inspirovaných mottem „Jablko nepadá daleko od stromu.“ A kdo se skrývá za onou třináctou? V abecedním pořadí Tomáš Bezrouk, Eva Černošová, Václav Franc, Václav Kňourek, Jan Lipšanský, Marcella Marboe, Veronika Miškaříková, Jiří Wilson Němec, Jaroslava Pechová, Ilona Pluhařová, Richard Polzer, Jiří Šandera a Pavel Velešovský. Úryvky z jejich povídek najdete v Čaji jako malou ochutnávku. Knihu doplnila fotografií Iva Dufková (rozhovor s ní byl v ČAJi 163). Mottem knihu uvedl Jiří Žáček.

Rozhovor poskytla absolutní vítězka 18.ročníku Řehečské slepice 2019 Veronika Miškaříková, pro kterou je řehečská soutěž alfou a omegou její literární dráhy. Nakonec přiznala, že „V současné době jsem věrná už jen Slepici!“ K rozhovoru přibalila i vítěznou povídku „Naše eldeenka.“

Domácí autory zastupuje Pavel Velešovský. Letos zažívá úspěšné období, neboť získal ocenění v Teplicích. Na Řehečské slepici si s povídkou „Potíže s kaprem“ vybojoval 2.cenu!

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Ralf ROTMANN – ZEMŘÍT NA JAŘE

Vydalo nakladatelství Argo v roce 2017

Překlad Tomáš Dimter

Ralf Rotman (*1953) využil jako literární předlohu pro svůj další román „Zemřít na jaře“ příběh jeho vlastního otce, horníka, který byl povolán do armády v době, kdy se blížil konec 2.světové války. Autor se vlastně ptá, zda byli tito „náctiletí“ vojáci pachateli nebo obětmi?

Příběh je vyprávěn v úvodní kapitole synem hlavního hrdiny Waltera, v dalších kapitolách se vypravěčem stává sám Walter. V

epilogu přijíždí na hrob svého otce opět syn. V některých pasážích je konfrontován svět 1. a 2.světové války, např. str.149, cituji: „Můj otec byl doktor ... V poslední válce, takže dlouho předtím, než jsem se narodil, ho několikrát zranili, ostřelovači. Hodně kulhal. A později ve francouzském zajetí, někde na Rhone, ho třikrát nechali vykopat si vlastní hrob.“

Je jaro roku 1945, porážka nacistického Německa je otázkou týdnů, ale na frontu míří stále více mladší ročníky vojáků. Stejně tak i sedmnáctiletí kamarádi Walter a Fiete. Dosud pracovali na farmě a starali se o krávy, mají své lásky a sny o světě, ale není jim dopřáno snít. Walter absolvuje řidičský kurz a je přidělen k jednotce jako řidič zásobovacího oddělení. Fiete jde se zbraní v ruce přímo na frontu. Příběh je umocněn i vzpomínkami Waltera na otce, který byl dozorcem v koncentračním táboře, ale protože dal vězňům cigarety, je potrestán a poslán na frontu. Děj se odehrává kdesi v Maďarsku. Walter vidí krutost vojáků, jak se chovají bezcitně k civilnímu obyvatelstvu, hledá i svého otce, který snad někde blízko padl. Stále věří, že přežije těch několik posledních chvil války a vrátí se do normálního života.

Jeho kamarád Fiete je raněn, uteče z lazaretu, ale je chycen a postaven před popravčí četou jako desertér. Walter se jej snaží zachránit, ale nakonec musí nastoupit do popravčí čety. Walter se dočká konce války, po válce si najde ženu, ale prožitky z války jej doprovázejí až do smrti.

Protiválečný román je protkán celou řadou úvah nad smyslem šílené války, viz str. 148, cituji: „...Jenže já jsem nechtěl do téhle bryndy, stejně tak málo jako ty. Nemám nepřátele, každopádně žádný, který bych chtěl zabít. Tohle je válka cyniků, co nevěřej vůbec na nic, s výjimkou práva silnějšího. Přitom to jsou jenom tupci a slaboši, zažil jsem je v poli. Šlapou dolů a hrbí se nahore a masakrují ženy a děti, ...“

Václav

DEKAMERON 2020 – VÝZVA SPISOVATELŮM

Žijeme ve výjimečné době, v nouzovém stavu způsobeném nákazou COVID – 19. K obraně jsme se semkli; kdo nemůže účinně pomoci ze svého místa, našel si místo jiné, kde je jeho pomoc potřebnější. Tak herečka pracuje v nemocnici, hejtman po práci rozváží stravu seniorům, spisovatelky šijí roušky.

Přestože je dnešní situace pro nás ojedinělá, v rámci planety tak výjimečná není. Při epidemii moru ve Florencii v polovině 14. století vznikl Boccacciův Dekameron, soubor sta kratochvilných příběhů připravovaných v izolaci k ukrácení karantény.

Co děláme my spisovatelé dnes? Kromě pomoci druhým chceme v nynější izolaci přispět cíleným psaním. Knihou, kterou ze sta nových povídek sestavíme, rádi bychom potěšili ty, kteří si budou po skončení práce na likvidaci pandemie léčit utržené rány.

Naše kniha nebude adekvátní jejich obětím, bude úlevnou reflexí lidských tužeb, radostí, obav, zrady, zoufalství, víry a hlavně přátelství a lásky. **Dekameron 2020**

Obec spisovatelů České republiky nabízí autorům beletrie účast na výběrovém mezinárodním projektu Dekameron 2020, a to povídkami napsanými v čase karantény za nouzového stavu ČR během pandemie způsobené nákazou Covid-19.

Autor může přihlásit nejvíce tři povídky, každou nejvýše v rozsahu kolem osmi tisíc znaků bez mezer (písmo Times New Roman 12), což je 4-5 s. klasických 60 úhozů a 30 řádků. Dosud nepublikované povídky se přijímají v českém a slovenském jazyce elektronicky do 30. června 2020 na adrese: lyroli@seznam.cz.

Inspirací by měly být rozmarňé povídky Dekameronu Giovanniho Boccaccia (1313-1375), kterými odlehčil dopad moru ve Florencii v polovině 14. století.

Kniha vyjde koncem roku 2020 jako zamýšlené rozptýlení pro všechny, kteří jsou dnes v první linii pandemického střetnutí. Větší část nákladu pojmem jako dar, povídky zařazené do publikace nebudou tudíž honorovány.

Obec spisovatelů ČR, Praha, 7. dubna 2020

Soutěž Máchovou stopou 2020

Letošní ročník literární soutěže Máchovou stopou byl zahájen. Stejně jako každý rok i letos vyhlásila Knihovna Karla Hynka Máchy v Litoměřicích soutěž pro literární amatéry a nadšence. Ve dvou kategoriích (žáci do 18 let a dospělí) se může soutěže zúčastnit každý, kdo v sobě cítí přetlak tvůrčích sil, inspirace a nápadů. Téma letošního ročníku je prosté a zní prostě – POINTA! Očekávají se tedy prozaické texty se zajímavým, nápaditým, osobitým vyvrcholením.

Již od 15. dubna 2020 mohou zájemci zasílat své příspěvky na e-mailovou adresu: machovoustopou@seznam.cz . Na vaše texty se těšíme až do uzávěrky soutěže, tedy do 10. září 2020. Na vítěze čekají věcné ceny, ale také kurz tvůrčího psaní pod vedením zkušených lektorů. Více informací naleznete na <https://www.knihovnalitomerice.cz/projekty/m%C3%A1chovou-stopou/> .

PARTONYMA: Cesty ticha. Výzva autorům.

Cesty ticha – války, mosty, demolice. Tak zní trojice témat připravované Partonymy a my připomínáme, že do 30. 9. 2020 nám můžete prostřednictvím partonyma@seznam.cz nabízet své tematické verše, povídky a krátké prózy, ale i odborné a literárně kritické texty (poslední dva jmenované nemusí souviset s aktuálním tématem). Témata již tradičně chápeme široce a těšíme se na jejich pestrá a různorodá pojetí!

Prosíme všechny příspěvatele, aby si nejprve pozorně přečetli specifikace na našem webu (<http://partonyma.cz/pro-prispevatele/>). Texty přesahující maximální rozsah, nesplňující formální požadavky a texty zasláné po uzávěrce nebudeme reflektovat.

Připomínáme též, že v našem archivu můžete číst vydaná čísla zdarma ;). <https://partonyma.cz/category/archiv-cisel/>

V jindřichohradeckém nakladatelství Epika vyšla na počátku dubna kniha Václava France „Klíče, mobil, brejle.“ Doslov ke knize napsala Marcella Marboe.

Foto L.Francová.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 21. Číslo 5. květen 2020.

(5.května 2020)

ikobra.rehec.cz